

DECIZIE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul depus de Inspekția judiciară, inspectorul-judecător Victor Pruteanu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Inspekția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva încheierii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Inspekția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2021 Inspekția judiciară, în persoana inspectorului-judecător Victor Pruteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 38/5 din 02 martie 2021 de respingere a contestației depusă de inspectorul-judecător Victor Pruteanu împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar nr. 23/6 din 18 septembrie 2020, în privința judecătorului Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei, sediul central, ca fiind nefondată și emisă cu încălcarea procedurii de adoptare.

Prin încheierea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Inspekția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ (f.d. 95-100).

La 09 iulie 2021 Inspekția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu a depus recurs împotriva încheierii din 21 iunie 2021 a Curții de

Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Recurenta a remarcat că recursul a fost depus în termen, deoarece încheierea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web a instanței de judecată la 25 iunie 2021 și respectiv de la această dată curge termenul de 15 de zile de contestare.

În susținerea recursului, Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu a indicat că sunt eronate concluziile Curții de Apel Chișinău, care au stat la baza emiterii încheierii contestate și anume, că reclamantul nu a indicat expres vreun drept personal vătămat prin actul administrativ contestat, or, prin adoptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii a hotărârii nr. 38/5 din 02 martie 2021 „Cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar nr. 23/6 din 18 septembrie 2020, emise în privința judecătorului Eugen Popovici, de la Judecătoria Orhei”, nu i-au fost încălcate anumite drepturi sau libertăți personale, în sensul art. 17 din Codul administrativ, conform căruia actele administrative urmează a fi contestate de persoanele interesate cărora nemijlocit le sunt încălcate drepturile și libertățile prevăzute de lege.

Aici, recurenta a relevat că în conținutul încheierii contestate se conțin expuneri cu sens diferit. Din unele mențiuni rezultă că reclamant este Victor Pruteanu, inspector-judecător din cadrul Inspecției judiciare, iar din altele rezultă că reclamant este Inspecția judiciară, în persoana inspectorului-judecător Victor Pruteanu.

În context, recurenta a subliniat că în încheierea contestată nu au fost indicate corect datele cauzei, absolut necesare la etapa admisibilității acțiunii, și anume că reclamant este Inspecția judiciară, ori obiectul acțiunii depuse a constituit hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii din 02 martie 2021, în cadrul căreia a fost soluționată întrebarea privitor la sancționarea disciplinară a judecătorului, care nu a fost deliberativă, deoarece nu au participat cel puțin zece membri titulari de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii.

Mai mult, în încheierea contestată nu s-a făcut referire la temeiurile de drept invocate în acțiune, în special la art.7¹, art. 24, art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996; art. 31 alin. (4), art. 36 alin. (1) lit. c), art. 37 alin. (2) lit. a), art. 39 alin. (1), art. 40 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, prin care sunt reglementate competențele Inspecției judiciare de a participa la examinarea cauzei disciplinare, de a contesta hotărârea Colegiului Disciplinar și a Consiliului Superior al Magistraturii și că Inspecția judiciară este reprezentată de inspectorul-judecător, care a efectuat verificarea sesizării sau de un alt inspector-judecător desemnat de inspectorul-judecător principal.

Recurenta a enunțat că la caz, Inspecția judiciară și inspectorul-judecător de care este reprezentată, nu pot pretinde și respectiv nu pot invoca expres vreun drept personal vătămat prin actul administrativ contestat, în sensul indicat în încheierea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău. Însă, pot invoca exclusiv numai exercitarea competențelor și atribuțiilor funcționale.

La acest capitol, recurenta a susținut că Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător, a invocat în acțiune atât temeiurile de fapt și de drept, cât și cerințele înaintate, iar în declarația depusă la 28 mai 2021 cu privire la unele aspecte

din referința Consiliului Superior al Magistraturii, au fost combătute argumentele pârâtului privind drepturile și interesele personale de ordin procesual și material, atinse prin adoptarea hotărârii contestate.

De asemenea, recurenta a invocat că în acțiune se conține exclusiv dreptul și interesul legii, dar nu un oarecare drept/interes personal.

De altfel, recurenta a punctat că Consiliul Superior al Magistraturii la ședința din 02 martie 2021 și prin hotărârea emisă în acest caz, a recunoscut dreptul reglementat prin norma legii citate, nu a invocat lipsa unui oarecare interes personal, dar a examinat contestația Inspecției judiciare, reprezentată de inspectorul- judecător împotriva hotărârii Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin urmare, în opinia recurente este evident ilegală încheierea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău privind declararea inadmisibilă a acțiunii depuse din motivul lipsei interesului personal.

Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu consideră că în prezentul caz nu este înglobată condiția legală de declarare a acțiunii inadmisibilă, expusă în încheierea contestată, motiv pentru care recursul urmează a fi admis cu anularea acesteia.

La 18 august 2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a fost expediată copia recursului depus de Inspecția judiciară, inspectorul-judecător Victor Pruteanu.

Deși la 23 august 2021 Consiliul Superior al Magistraturii a recepționat copia recursului, acesta nu a depus referință în care să-și expună opinia asupra cererii de recurs.

În conformitate cu art. 242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 21 iunie 2021, fiind notificată Inspecției judiciare la data de 23 iulie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, anexat la materialele dosarului (f.d. 103).

Astfel, recursul depus de Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu, la data de 09 iulie 2021, este în termen (f.d. 104-106).

În conformitate cu art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Studiind actele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: declară recursul inadmisibil.

Din actele cauzei rezultă, că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.522/24 din 13 noiembrie 2018, la demersul Procurorului General din 09 noiembrie 2018, judecătorul Eugen Popovici a fost suspendat din funcție,

până la rămânerea definitivă a hotărârii în cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 30, art. 33, art. 42 alin. (2), art. 45, art. 243 alin. (2) lit. b) și art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal.

La 02 iunie 2020 judecătorul Eugen Popovici s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu cerere de reluare a raporturilor de muncă, achitarea drepturilor salariale și a plăților cuvenite pentru perioada suspendării din funcție. A anexat ordonanță procurorului în Procuratura Anticorupție din 05 mai 2020, prin care a fost scos de sub urmărire penală, cu clasarea procesului penal, din motivul că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 30, art. 42 alin. (2), art. 324 alin. (3) lit. a), art. 243 alin. (1) lit. a) și b) din Codul Penal.

La 15 iunie 2020 Președintele-interimar al Consiliului Superior al Magistraturii a remis Inspecției judiciare cererea judecătorului Eugen Popovici și actele anexate, înregistrate cu nr. 1906m, cu rezoluția de verificare dacă există abatere disciplinară.

Prin dispoziția inspectorului-judecător principal al Inspecției judiciare din 16 iunie 2020, a fost repartizat materialul nr. 1906m pentru verificare inspectorului-judecător Victor Pruteanu.

La 07 iulie 2020 Consiliul Superior al Magistraturii a înregistrat cu nr.2289m autosesizarea inspectorului-judecător al Inspecției judiciare, privind faptele judecătorului Eugen Popovici, care pot constitui abatere disciplinară.

Prin rezoluția inspectorului-judecător din 29 iulie 2020, s-a dispus pornirea procedurii disciplinare și începerea cercetării disciplinare pe art. 4 alin.(1) lit. e) și p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, privitor la acțiunile și manifestările judecătorului Eugen Popovici.

La 20 august 2020 inspectorul-judecător Victor Pruteanu, în rezultatul cercetării disciplinare, a întocmit raportul privitor la acțiunile judecătorului Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei, sediul central, care împreună cu dosarul cauzei disciplinare a fost prezentat Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, pentru examinare.

Prin hotărârea nr.23/6 din 18 septembrie 2020 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii s-a încetat procedura disciplinară intentată în baza sesizării depuse de membrii Consiliului Superior al Magistraturii în privința acțiunilor judecătorului Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei, sediul central (f.d. 24-24).

La 09 noiembrie 2020 Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu a depus contestație la Consiliul Superior al Magistraturii împotriva hotărârii nr.23/6 din 18 septembrie 2020 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a solicitat anularea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de constatare în acțiunile judecătorului Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei, sediul central a abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. l) și p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, cu sistarea procedurii disciplinare din motivul expirării termenului de tragere la răspundere disciplinară (f.d. 25-26).

La 31 decembrie 2020 Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu a depus contestație suplimentară împotriva hotărârii nr.23/6 din 18 septembrie 2020 a Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin care a solicitat anularea acesteia și emiterea unei noi

hotărâri, de sistare a procedurii disciplinare în temeiul art. 4 alin. (1) lit. l) și p) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în privința judecătorului Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei, sediul central, din motivul expirării termenului pentru atragerea la răspundere disciplinară, prevăzut de art. 5 alin. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor (f.d. 27-33).

Prin hotărârea nr. 38/5 din 02 martie 2021 a Consiliului Superior al Magistraturii, s-a respins contestația depusă de inspectorul-judecător Victor Pruteanu al Inspecției judiciare împotriva hotărârii nr.23/6 din 18 septembrie 2020 a Colegiului Disciplinar, emisă în privința judecătorului Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei (f.d. 35-46).

La 22 aprilie 2021 inspectorul-judecător Victor Pruteanu a depus prezenta cerere de chemare în judecată din numele Inspecției judiciare împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, în baza art.7¹, art. 24, art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996; art. 31 alin. (4), art. 36 alin. (1) lit. c), art. 37 alin. (2) lit. a), art. 39 alin. (1), art. 40 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 și a normelor Codului administrativ, privind anularea hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 38/5 din 02 martie 2021 de respingere a contestației depusă de inspectorul-judecător Victor Pruteanu împotriva hotărârii Plenului Colegiului Disciplinar nr. 23/6 din 18 septembrie 2020, în privința judecătorului Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei, sediul central, ca fiind nefondată și emisă cu încălcarea procedurii de adoptare.

Prin încheierea din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea depusă de Inspecția judiciară, în persoana inspectorului-judecător Victor Pruteanu a fost declarată inadmisibilă (f.d. 95-100).

Iar, la 09 iulie 2021 Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu a depus recurs împotriva încheierii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a acordat reprezentantului recurentei Inspecției judiciare, inspectorului-judecător Victor Pruteanu, termen până la 25 octombrie 2021, pentru prezentarea documentului care confirmă împuternicirile ce acordă dreptul inspectorului-judecător Victor Pruteanu de a reprezenta interesele Inspecției judiciare în instanța de recurs. De asemenea, reprezentantului recurentei i-a fost explicat că în cazul neînlăturării în termenul stabilit a neajunsului constatat la depunerea cererii de recurs, în temeiul art. 243 alin. (1) lit. a) și art. 236 alin (2) lit. f) din Codul administrativ, recursul va fi declarat inadmisibil.

La data de 21 octombrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat prin intermediul poștei electronice, în adresa inspectorului-judecător Victor Pruteanu, copia încheierii nominalizate.

La 25 octombrie 2021, Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu a depus în adresa Curții Supreme de Justiție cerere prin care a solicitat examinarea recursului în baza actelor cauzei. La cererea nominalizată au fost anexate copiile: legitimației nr. 000183 din 01 iunie 2020, valabilă până la data de 26 mai 2026; hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr.116/10 din 26 mai 2020 cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției de

inspector-judecător în cadrul Inspecției Judiciare și dispoziția Inspecției judiciare nr. 527s-1906m din 16 iunie 2020 de repartizare a sesizării.

În motivarea cererii nominalizate recurenta a invocat că, inspectorul-judecător Victor Pruteanu deține împuterniciri de reprezentare a Inspecției judiciare, prin efectul legii, iar, împuternicirile legale ale inspectorului-judecător de reprezentare a Inspecției judiciare în instanțele de judecată sunt expuse în Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

În acest sens, recurenta a făcut referire la art. 5 lit. a)–d) din Legea nominalizată, care statuează că în exercitarea mandatului, persoana cu funcție de demnitate publică are următoarele drepturi de bază: să adopte decizii în limita competențelor legale și să ceară executarea acestora; să obțină în modul stabilit informația și materialele necesare pentru exercitarea funcției și, după caz, să aibă acces la documentele și la informațiile ce conțin secret de stat; să viziteze, din oficiu sau la solicitare, întru exercitarea funcției și în modul stabilit, alte autorități publice, alte persoane fizice și juridice, de drept public sau privat; să beneficieze de dreptul la integritate personală, la o atitudine adecvată și respectuoasă din partea subordonaților, altor factori de decizie și a cetățenilor.

Totodată, recurenta a remarcat și prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, potrivit căruia demnitarul care își exercită mandatul în cadrul unei autorități publice, nefiind conducătorul acesteia, poate să reprezinte, fără un mandat special, autoritatea publică respectivă față de celelalte autorități publice, față de persoane fizice și juridice de drept public sau privat, din țară și din străinătate, inclusiv în instanțele judecătorești, în limita prerogativelor funcției de demnitate publică.

Prin urmare, recurenta a reiterat că prevederile legale expuse în art. 8 alin. (2) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, aplicate în coroborare cu Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, denotă faptul că prin efectul legii inspectorul-judecător este persoana procesuală independentă, care nu necesită să dețină împuternicirile speciale eliberate de conducătorul autorității respective.

Subsecvent, recurenta a reținut că Inspecția judiciară nu este persoană juridică, fiind un organ specializat în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. Astfel, consideră recurenta că inspectorul-judecător, în virtutea funcției sale de demnitate publică, poate reprezenta Inspecția judiciară în fața instanțelor judecătorești, fără un mandat special, în limita exercitării prerogativelor funcției de demnitate publică.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că potrivit art. 203 lit. c) din Codul administrativ, participanți la proces sunt alți subiecți investiți de lege cu drept de sesizare.

Conform art. 204 din Codul administrativ, părți în procedura de contencios administrativ pot fi persoanele fizice sau juridice și autoritățile publice în sensul art. 7.

În conformitate cu art. 45 alin. (4) din Codul administrativ, autoritățile publice acționează prin intermediul conducătorilor sau al reprezentanților.

În corespundere cu art. 46 alin. (1) din Codul administrativ, în procedura administrativă participanții pot fi reprezentați de o persoană împuternicită.

Împuternicirile reprezentantului se consemnează în procură. În măsura în care din conținutul procurii nu rezultă altceva, aceasta conferă împuterniciri pentru toate acțiunile procedurale ce țin de procedura administrativă.

Conform art. 241 alin. (3) din Codul administrativ, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În conformitate cu art. 233 alin. (2) din Codul administrativ, cererea de apel se semnează de apelant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

Potrivit art. 234 alin. (1) din Codul administrativ, la cererea de apel se anexează o copie a hotărârii contestate și documentele prevăzute la art. 212 alin. (1) lit. c) și d).

În corespundere cu art. 212 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, la cererea de chemare în judecată se anexează: documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit.

Conform art. 236 alin. (1) și (2) lit. c) din Codul administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

Apelul se declară inadmisibil în special când: apelul este depus de o persoană neîmputernicită.

Potrivit art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

În conformitate cu art. 75 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiați.

Conducătorul organizației își confirmă împuternicirile prin documentele prezentate în judecată ce atestă funcția sau calitatea lui de serviciu ori, după caz, prin actele de constituire. În caz de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice, interesele ei pot fi reprezentate de administratorul din oficiu sau de lichidator, desemnați în condițiile legii.

În corespundere cu art. 81 alin. (1) din Codul de procedură civilă, împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, de a ataca hotărârea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amâna sau eşalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărârii judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului.

De asemenea, instanța de recurs învederează și prevederile art. 7 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, care stipulează că organele specializate sânt: Inspecția judiciară.

Competența, modul de organizare și de funcționare a colegiilor sânt stabilite prin legi și prin regulamentele aprobate de Consiliul Superior al Magistraturii.

Conform art. 7¹ alin. (1) și (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, Inspecția judiciară este un organ independent, constituit din 7 inspectori-judecători, care dispune de autonomie funcțională.

Inspecția judiciară este condusă de către un inspector-judecător principal, desemnat de Consiliul Superior al Magistraturii, pe durata mandatului, din rândul inspectorilor-judecători.

Iar, conform art. 40 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art. 39, pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de persoanele care au depus sesizarea, de Inspecția judiciară sau de judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 30 zile de la data recepționării hotărârii motivate.

La fel, instanța de recurs consideră imperioase și prevederile pct.3.13 lit. a) din Regulamentul privind organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.506/24 din 14 noiembrie 2018, conform căroră Inspectorul-judecător are dreptul: să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituția și legislația Republicii Moldova; să beneficieze, în procesul desfășurării activității, de drepturile procesuale stabilite de legislația procesuală; să beneficieze de instruire continuă în mod gratuit, în limitele stabilite de lege; să participe la elaborarea de publicații ori studii de specialitate, de lucrări literare sau științifice, cu excepția celor cu caracter politic; să fie membri ai unor comisii de examinare sau de întocmire a proiectelor de acte normative, a unor documente interne sau internaționale; să fie membri ai societăților științifice sau academice, precum și ai asociațiilor sau fundațiilor care au scop științific ori profesional.

Conform pct. 3.15 lit. a)-i) al aceluiași Regulament, Inspectorii-judecători sânt obligați: să fie imparțiali; să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, onoarei și demnității acestora; să respecte întocmai cerințele legii la exercitarea atribuțiilor și să asigure interpretarea și aplicarea uniformă a legislației; să se abțină de la fapte care dăunează intereselor serviciului și prestigiului justiției, care compromit cinstea și demnitatea de inspector-judecător, provoacă îndoieli față de obiectivitatea lor; să respecte prevederile Codului de etică al judecătorului; să nu divulge informația ce ia devenit cunoscută pe parcursul exercitării funcției. să respecte ordinea și regimul de lucru stabilit de Consiliul Superior al Magistraturii; să depună declarația cu privire la venituri și proprietate; să depună declarația de interese personale.

Potrivit pct.10.22 lit. a)-c) din Regulamentul nominalizat, Inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea este obligat: să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării și a stabili existența sau inexistența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară;

să solicite opinia scrisă a judecătorului la care se face referire în sesizare cu privire la circumstanțele invocate; să întocmească dosarul cauzei disciplinare care include sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare, opinia scrisă a judecătorului subiect al sesizării, precum și toate materialele și alte probe obținute în urma verificării.

Iar, în corespundere cu pct. 10.23 lit. a)-g) din Regulamentul enunțat, în procesul de verificare a sesizării, inspectorul-judecător este în drept: să facă copii de pe documentele relevante, inclusiv din dosarele la examinarea cărora se afirmă că au fost comise faptele descrise în sesizare; să solicite alte informații necesare de la președintele instanței și alți judecători de la instanța în care activează judecătorul vizat în sesizare, precum și de la alte autorități publice, persoane cu funcții de răspundere sau persoane private; să solicite, în caz de necesitate, persoanei care a depus sesizarea explicații verbale și în scris, precum și probe suplimentare în legătură cu faptele invocate în sesizare; să întreprindă alte măsuri pe care le consideră necesare pentru a demonstra existența sau inexistența elementelor abaterii disciplinare în faptele indicate în sesizare; să examineze admisibilitatea sesizării pentru pornirea procedurii disciplinare, cu încadrarea juridică a faptelor invocate în sesizare, în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1); să transmită dosarul disciplinar Colegiului Disciplinar și să susțină raportul cu privire la rezultatele cercetării disciplinare; să se abțină de la verificarea sesizării și cercetarea disciplinară dacă se află în raporturi de rudenie până la al patrulea grad inclusiv sau de afinitate până la al treilea grad inclusiv cu judecătorul subiect al procedurii disciplinare sau cu persoana care a depus sesizarea, precum și în cazul în care are un interes personal, direct sau indirect, în soluționarea cauzei disciplinare sau există alte împrejurări care pun la îndoială obiectivitatea și imparțialitatea sa. Pentru aceleași motive, judecătorul subiect al procedurii disciplinare sau persoana care a depus sesizarea poate cere recuzarea inspectorului-judecător.

Așadar, instanța de recurs concluzionează că recursul împotriva încheierii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost depus de către inspectorul-judecător Victor Pruteanu, din cadrul Inspecției judiciare, însă fără a deține împuterniciri în acest sens acordate de către inspectorul-judecător principal, care nemijlocit conduce Inspecția judiciară, or, la materialele cauzei nu a fost prezentat documentul care confirmă împuternicirile, sau o procură care îi acordă dreptul inspectorului-judecător Victor Pruteanu de a reprezenta Inspecția judiciară în instanțele de judecată.

Instanța de recurs consideră neîntemeiat argumentul inspectorului-judecător Victor Pruteanu, precum că acesta, în virtutea funcției sale de demnitate publică, poate reprezenta Inspecția judiciară în fața instanțelor judecătorești, fără un mandat special, în limita exercitării prerogativelor funcției de demnitate publică, or, acesta este bazat doar pe faptul că prin dispoziția Inspecției judiciare nr. 527s-1906m din 16 iunie 2020, inspectorului-judecător Victor Pruteanu a fost repartizată sesizarea Președintelui interimar al Consiliului Superior al Magistraturii, Anatol Pahopol cu privire la verificarea temeiurilor de intentare a procedurii disciplinare referitor la acțiunile judecătorului – Eugen Popovici de la Judecătoria Orhei, sediul central, în privința căruia a fost eliberat acord pentru urmărirea penală.

De altfel, raportând normele de drept enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de recurs precizează că inspectorul-judecător Victor Pruteanu nu dispune de dreptul de a semna cererea de recurs și de a o depune în judecată în numele Inspecției

judiciare, fără a avea împuternicire expresă în acest sens, consemnată în procura eliberată de către inspectorul-judecător principal, care conduce Inspecția judiciară.

Totodată, prin încheierea din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție s-a acordat reprezentantului recurentei Inspecției judiciare, inspectorului-judecător Victor Pruteanu termen până la 25 octombrie 2021, pentru prezentarea, la Curtea Supremă de Justiție (sediul: mun. Chișinău, str. Petru Rareș, 18) a documentului care confirmă împuternicirile ce acordă dreptul inspectorului-judecător Victor Pruteanu de a reprezenta interesele Inspecției judiciare în instanța de recurs.

Analizând actele cauzei se constată că până la data stabilită de către instanța de recurs, reprezentantul recurentei Inspecției judiciare, inspectorul-judecător Victor Pruteanu nu a executat încheierea din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție. Prin urmare, pentru a fi considerată executată încheierea din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție, inspectorul-judecător Victor Pruteanu avea obligația pozitivă de a depune documentul care confirmă împuternicirile ce acordă dreptul inspectorului-judecător Victor Pruteanu de a reprezenta interesele Inspecției judiciare în instanța de recurs în cauza respectivă.

La acest aspect, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține prevederile art. 16 din Codul de procedură civilă care consfințește caracterul obligatoriu al actelor judecătorești, stipulând la alin. (1) și (2) că hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sânt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Normele precitate conferă caracter obligatoriu actelor de dispoziție judecătorești, inclusiv încheierilor judecătorești, fapt ce presupune că justițiabilul, la caz reprezentantul recurentei Inspecției judiciare, inspectorul-judecător Victor Pruteanu, trebuie să-și ajusteze conduita conform indicațiilor reflectate în actul judecătorec de dispoziție.

Pe cale de consecință, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că ignorarea de către subiectul procesual a prescripțiilor legale, inclusiv celor indicate de instanța de judecată conform art. 241 alin. (3) coroborat cu art. 234 din Codul administrativ, și a condițiilor de legalitate a cererii de recurs ar lipsi procedura judiciară de eficiență și ar submina efectele actului de justiție. În acest sens legiuitorul a instituit în procesul administrativ instituția sancțiunilor procedurale, una dintre care este perimarea, adică sancționarea pasivității participanților la proces.

Astfel, neîndeplinirea sau îndeplinirea defectuoasă a unui act de procedură atrage după sine perimarea, ca sancțiune procedurală pentru neglijența părților sau a participanților la proces în îndeplinirea obligațiilor sale procedurale, precum și de intenția acestora de a abandona procesul administrativ. Respectiv, perimarea fiind o consecință a lipsei de străduință și insistență în desfășurarea procesului

administrativ. Or, fiind interesat în soluționarea prezentului litigiu, reprezentantul recurentei Inspecției judiciare, inspectorul-judecător Victor Pruteanu urma să întreprindă măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță, inclusiv prin executarea întocmai a încheierii din 20 octombrie 2021 a Curții Supreme de Justiție și depunerii documentului care confirmă împuternicirile ce acordă dreptul inspectorului-judecător Victor Pruteanu de a reprezenta interesele Inspecției judiciare în instanța de recurs.

La caz, cererea de recurs depusă de către Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu nu corespunde cerințelor impuse de Codul administrativ, iar reprezentantul recurentei nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de recurs.

Prin urmare, cererea de recurs depusă împotriva încheierii din 21 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, urmează a fi declarată inadmisibilă, în condițiile în care aceasta a fost semnată și depusă de către inspectorul-judecător Victor Pruteanu în interesele Inspecției judiciare, fără a prezenta un act ce ar confirma împuternicirile acordate de către inspectorul-judecător principal, în acest sens.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că cererea de recurs înaintată de Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu, este depusă de către o persoană neîmputernicită, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

Conform art. 193, art. 195, art. 243 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Recursul depus de Inspecția judiciară, reprezentată de inspectorul-judecător Victor Pruteanu, se declară inadmisibil.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan